

KHÔNG ĐOẠN, KHÔNG DIỆT."

Hòa Thượng , Thiên Sư Thích Thanh Từ .

Đây là đức Phật sợ khi nghe nói tất cả sắc tướng thanh âm không phải là Phật, chúng ta lại tưởng Phật là ngoài thân năm uẩn mà có.

Như thế thì thân năm uẩn này không liên hệ gì với Phật cả.

Thế nên đến đây đức Phật liền xác nhận:

" Này Tu-bồ-đề, ông chớ khởi nghĩ thế này: Như Lai chẳng do các tướng đầy đủ mà được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Chớ khởi nghĩ như thế. Vì sao? Vì Phật thành Phật là ngay nơi thân này mà thành, chớ đâu phải ngoài thân này. Nếu chúng ta nghĩ Phật ngoài thân này thì đó là bệnh. Pháp thân lồng sẵn trong thân sắc tướng."

Chữ Như Lai ở đây phải hiểu là Pháp thân, Pháp thân đó có sẵn trong sắc thân này.

Đừng bao giờ nghĩ Như Lai chẳng do các tướng cụ túc mà được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, vì chính được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác là ngay nơi thân sắc tướng này.

Như vậy để cho chúng ta biết không phải cầu Phật ngoài thân này mà ngay thân năm uẩn đã có Pháp thân, đừng tách rời nó mà tìm Phật.

Tiếp theo, đức Phật dạy thêm: Này Tu-bồ-đề, ông nếu khởi nghĩ thế này: người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nói các pháp đoạn diệt, chớ khởi nghĩ như thế.

Vì có sao? Vì người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đối với pháp không nói tướng đoạn diệt. Khi nói điều này, Phật lại sợ chúng ta chấp điều kia.

Đức Phật bảo:

" Muốn cầu thành Phật thì phải ngay nơi sắc thân này mà cầu."

Nhưng lại sợ chúng ta hiểu lầm thân sắc tướng này hoại thì Phật mất sao?

Tuy thân sắc tướng hoại nhưng Pháp thân không mất, thế nên Phật bảo ông đừng nghĩ người phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác nói pháp đoạn diệt.

Ngay trong thân sanh diệt có Pháp thân bất sanh bất diệt.

Khi nghe nói ngay trong sắc thân này cầu Phật, chúng ta nghĩ khi sắc thân đoạn diệt thì Phật cũng đoạn diệt luôn...

Đừng hiểu lầm như thế, vì người thành Phật không bao giờ nói các pháp đoạn diệt.

Chính điểm này là điểm mà tất cả người tu Phật phải để ý. Bởi vì chúng ta thường có hai thứ bệnh, bệnh chấp thường và bệnh chấp đoạn.

Chấp thường là nghĩ rằng trong thân mình có linh hồn, linh hồn đời đời không bao giờ mất.

Chấp đoạn thì nói thân này chết rồi là hết, không còn gì nữa.

Chúng ta phải thấy rõ thân này là tướng hư giả do tứ đại hợp. Đã là tướng hư giả thì khi tứ đại tan rã, thân này không còn.

Tứ đại là vô tri, nhưng trong tứ đại hợp này có cái tri giác.

Tri giác lại chia hai phần, tri giác hư vọng sanh diệt và tri giác không hư vọng, không sanh diệt.

Khi người ta chấp toàn vật chất thì đức Phật phá tứ đại là không thật. Khi người ta xem nhẹ phần vật chất, chấp nặng phần tinh thần thì đức Phật phá ngũ uẩn.

Sắc uẩn là tứ đại; thọ, tưởng, hành, thức, bốn uẩn này thuộc về tinh thần. Bốn uẩn thọ, tưởng, hành, thức là tướng tâm sanh diệt, bốn tướng tâm sanh diệt này không phải là ngã.

Như thế là để phá chấp ngã về thân, chấp ngã về tâm.

Khi thân giả và tâm giả này mất rồi thì Như Lai tức Pháp thân hiện tiền.

Thế nên Pháp thân không phải là tướng đoạn diệt.

Thân hư giả và tâm hư giả mất chớ không phải Pháp thân mất, như thế là thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chớ không phải tới đó là hết.

Có người nói Niết-bàn là viên tịch, chỗ đó lặng lẽ, hoàn toàn không có gì cả, đó là lầm lẫn, hiểu không thấu đáo.

Đúng ra khi không còn những mầm sanh diệt, đó là chân thật giải thoát, đó là Như Lai bất sanh bất diệt.

Hòa Thượng , Thiền Sư Thích Thanh Từ